SVJEDOČANSTVO IZ KNJIGE "MENI JE BOG POMOGAO" -

www.molitvenici.net

TKO JE ŽUPNIK?

Želim podijeliti ovo iskustvo sa svima vama. Svi vi koji ovo čitate

sigurno imate svoju crkvu. U nju dolazite kad god to poželite, jer

je to i vaš dom. To vam je sasvim normalno.

Kako svaki dom ima svog domaćina, tako i sve crkve, pa tako i

vaša, ima svog domaćina. To je vaš župnik. On se, kao i svaki

pravi domaćin, brine da sve bude kako treba. On unosi toplinu i

daje crkvi dušu.

Tko je u stvari župnik?

Župnik je sin, otac i brat. Da, upravo to.

Sin žalosnim i tužnim majkama, otac svoj napuštenoj, nesretnoj,

siromašnoj i ostavljenoj djeci.

Brat, da, istinski i pravi brat i prijatelj svakoj ženi, svakom

čovjeku koji se nađe u nevolji i nema nigdje nikoga kome bi se

povjerio.

Župnik je taj koji sve može, koji sve razumije, koji je spreman

svakoga saslušati, svima dati savjet, pružiti pomoć. I onda kada

se mi ljutimo na njih, oni traže opravdanje za nas, traže razlog

zašto smo trenutno takvi i ne nalaze ga u nama nego u situaciji u

kojoj se nalazimo.

Proživjela sam rat. Bilo je teško. Gubitak kuće, posla, svega što se

stvaralo dugi niz godina.

Gubitak moje crkve, mjesta na kojem sam voljela stajati i slušati

sv. misu. Sve je to nasilno ukradeno. U svemu tome dogodio se i

gubitak oca.

Naš župnik bio je već prilično bolestan i star pa nam se nije

pridružio u izbjeglištvu. Prihvatili su ga jedni naši župljani koji su

imali kuću na moru, a njegovom je zdravstvenom stanju to baš

godilo. Nedostajalo mi je to što nije s nama, jer ga znam od

svoga rođenja.

On me krstio, prvi puta ispovjedio, pričestio, krizmao. Bio mi je

kao član obitelji, netko tko je u mom životu imao mjesto do moje

majke i mog oca. Ponekada sam bila žalosna što nije uz nas i bila

ljubomorna na sve one ljude koji su i u tim teškim trenutcima uza

se imali svog župnika.

Nisam ni bila svjesna koliko mi moj župnik znači dok ga nisam

zagrlila nakon jedne božićne mise koju je držao za nas, svoje

župljane, u crkvi Sv. Duha.

U tom trenutku sva patnja i bol, sva gorčina ratnih zbivanja,

gubitak oca, jednostavno su provalili iz mene. Plakala sam na glas

i tresla se. Nisam mogla govoriti. Gledao me zabrinuto i upitao:

“Željka, što je?” Uspjela sam izbaciti iz sebe samo riječi: “Tata je

umro!”

U tom trenutku kao da mi je sav teret pao s duše. Izrekla sam bol

nekomu tko mi je jako važan u životu, a to je bio moj stari dobri

župnik Anto Paradžik.

Danas moj župnik više nije s nama. Bog ga je 2004. godine

pozvao k sebi, ali uspomena na njega u mom srcu još uvijek živi i

živjet će sve dok ja budem živjela.

Zato, poštujte svoje župnike, jer mi smo njihova

obitelj.

Ako poštujemo svoje roditelje, dužnost nam je

poštovati i naše župnike koji nas prate od

rođenja pa do smrti.

Oni koji su Kristovi namjesnici, koji nas uvode u

vjerski život, pripremaju nas za vječni život i

daju nam posljednji ‘Amen’, zaslužili su da u

našim životima imaju značajno mjesto. (C. Ž.)

• **Promjer krošnje stabla najčešće odgovara**

promjeru korijenja. Duša je toliko "raširena"

Kristovom ljubavlju, koliko je boli pretrpjela

i darovala njemu.

• **Tko ne zna trpjeti, ne zna ništa: ne poznaje**

dobra ni zla, ne poznaje ljude,

ne poznaje sebe sama.

- **Malo je život naučio one koje nije naučio**

podnositi bol.

• **Čovjek koji je mnogo trpio mnogo je i naučio.**

• **Znam, Gospodine da me ljubiš i da si vjeran;**

spomeni me se po ljubavi svojoj,

radi dobrote svoje.

• **Čuvaj dušu moju, izbavi me! Znam da**

se neću postidjeti što se tebi utekoh!

• **Bog je za nas toliko velik i moćan koliko**

mu dopustimo u svom životu.